

[Arbejdsministeren]

det aktuelle behov for daginstitutionspladser i samtlige kommuner.

SFs forslag om ligestilling mellem kvinder og mænd på offentlige arbejdspladser går ud på, at regeringen sikrer, at der inden 1. januar 1979 udarbejdes en redegørelse til ligestillingsrådet over, hvor mange kvinder og mænd der er ansat på alle niveauer på offentlige arbejdspladser, at der opstilles målsætninger for, hvordan man inden udgangen af 1983 kan sikre en højere grad af ligestilling på alle niveauer mellem kvinder og mænd, og at der hvert år og første gang pr. 1. januar 1980 over for ligestillingsrådet indberettes, hvor langt man er kommet med at realisere den nævnte ligestilling.

Vi er fra regeringens side enige med SF i hensigten med dette forslag. Vi er enige i, at det offentlige bør gå foran i bestræbelserne for at sikre kvinders og mænds ligestilling på arbejdsmarkedet, og jeg er parat til at drøfte denne del af SFs forslag med ligestillingsrådet for at få en vurdering af, om det er den bedste fremgangsmåde, der her er peget på.

Jeg vil dog gerne understrege i den forbindelse, at allerede regeringens forslag om ligebehandling af kvinder og mænd giver mulighed for at sikre en større grad af ligestilling gennem de bestemmelser om positiv særbehandling, der er indeholdt i forslaget, og som vi, som jeg tidligere har givet det til kende, er parate til at udnytte, så langt som det er rimeligt og fornuftigt. Det offentlige arbejdsmarked vil være et af de steder, hvor man i høj grad kan overveje at tage den positive særbehandlings metode op.

Med hensyn til forslaget om beskæftigelsesforanstaltninger for kvinder, nr. B 60, hvortil man forlods ønsker at afsætte 40 pct. af de penge, der er afsat til ekstraordinære beskæftigelsesfremmende foranstaltninger, kan jeg sige, at vi ikke mener, at det er den rigtige måde at gøre det på. Vi mener, at den rigtige måde må være, at vi fra centralt hold tilskynder de lokale arbejdsmarkedsnævne og andre myndigheder til især at have opmærksomheden henledt på kvindearbejdsløsheden. Vi kan da allerede nu notere os, at der er en meget stor og markant stigning i det antal kvinder, som gør brug af vores beskæftigelsesinitiativer ude i kommunerne, det gælder både de traditionelle beskæftigelsesarbejder og de særlige foranstaltninger til gavn for de unge arbejdsløse.

Endelig er der det sidste af SFs forslag, nemlig forslag nr. B 61 om ophævelse af adgangsbegrænsningen til sygeplejerske-, sundhedsplejerske-, jordemoder- og sygehjælperuddannelserne, men mærkeligt nok ikke til fysio- og ergoterapeutuddannelserne og en række andre uddannelser. Der er ikke givet nogen nærmere begrundelse for, hvorfor man tager jordemødrene, som vi har rigeligt af, og ikke fysio- og ergoterapeuterne, som vi har en skrigende mangel på, med, men jeg skal ikke blande mig i forslagsstillernes prioritering i forslaget. Vi er enige også på dette felt i hensigten med forslaget; vi tror bare ikke, at metoden er rigtig. Det ville bryde fuldstændig med den planlægning, der foregår inden for området. Jeg kan kun gentage det, jeg sagde før, at for jordemoderuddannelsen er der allerede sket en fordobling af kapaciteten, sådan at vi uddanner 60 om året. Det er desværre mere end nok i det danske samfund i dag, med den meget beklagelige tendens til faldende fødselstal, vi kan iagttage.

Regeringen er opmærksom på, at der kan være behov for væsentlige strukturændringer i disse uddannelsers indhold og omfang inden for sundhedssektoren og, som jeg sagde før, også andre uddannelser end dem, der er nævnt i socialistisk folkepartis forslag. Spørgsmålet om adgangsbegrænsning og forøget uddannelseskapacitet hænger som bekendt meget nøje sammen med situationen og udviklingen på arbejdsmarkedet.

Der kan også som følge af politiske initiativer og beslutninger være behov for en ændret planlægning på dette område. Jeg kan som illustration af dette synspunkt blot henvise til vores forslag om en obligatorisk bedriftssundhedstjeneste, der jo i høj grad skaber behov for yderligere uddannelseskapacitet inden for sundhedsuddannelsernes område.

Som det fremgår af disse bemærkninger om de forslag, som SF har fremsat, er regeringen enig i en lang række af de intentioner, der ligger bag SFs fire forslag, men det er min opfattelse, at en del af intentionerne fremmes lige så godt, eller måske bedre, ved de foranstaltninger, regeringen allerede har sat i gang og planlægger at sætte i gang i medfør af beskæftigelsesplanen og ved de lovforslag, som jeg har omtalt før. Det øvrige i SFs forslag vil, som jeg har nævnt tidligere i mit indlæg, enten stride mod væsentlige